

AD TERTIAM.

Capit. Surge. supra. 367.
℞. br. Reges Tharsis et insulæ mûnera offerent,
 * Allelúia, allelúia. Reges. *℥.* Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Reges.

℥. Omnes de Saba venient, allelúia. *℞.* Aurum et thus deferentes, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaiaë ix.
LEva in circúitu óculos tuos, et vide : omnes isti congregati sunt, venerunt tibi : filii tui de longe venient, et filiaë tuæ de látere surgent.
℞. br. Omnes de Saba venient, * Allelúia, allelúia. Omnes. *℥.* Aurum et thus deferentes. Allelúia, allelúia. Glória. Omnes.

℥. Adorate Dóminum, allelúia. *℞.* In aula sancta ejus, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Isaiaë ix.
OMnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiántes.

℞. br. Adorate Dóminum, * Allelúia, allelúia. Adorate. *℥.* In aula sancta ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adorate.

℥. Adorate Deum, allelúia. *℞.* Omnes Angeli ejus, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. 366.

Psalmi de Dominica. 150.
Et sic dicitur per totam Octavam.

Hymnus.

CRudélis Heródes, Deum Regem venire quid times? Non eripit mortalia, Qui regna dat cœlestia. Ibant Magi, quam viderant, Stellam sequentes præ-

viam : Lumen requirunt lumine : Deum fatentur mûnere.

Lavácula puri gúrgitis Cœlestis Agnus attingit : Peccáta, quæ non detulit, Nos abluendo sústulit.

Novum genus poténtiæ : Aquæ rubescunt hydriæ, Vinúmque jussa fúndere, Mutávit unda originem.

Jesu, tibi sit glória, Qui apparuísti Géntibus, Cum Patre, et almo Spíritu, In sempiterna sæcula.

Amen.

℥. Reges Tharsis et insulæ mûnera offerent. *℞.* Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. Añæ. Tribus miraculis ornatum diem

sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsepium : hódie vinum ex aqua factum est ad nuptias : hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári voluit, ut salváret nos, allelúia.

Oratio. Deus, qui hodierna die, ut supra. 367.

Si Epiphania venerit in Sabbato, in ij. Vesperis fit Commem. Domin. infra Octavam, Añæ. Remansit. *℥.* Omnes de Saba. **Oratio.** Vota, quæsumus. ut infra. 389.

Infra Octavam Epiphaniæ non fit nisi de Duplicibus j. classis occurrentibus. Alia Festa novem Lectionum prima die libera post dictam Octavam perpetuo celebrantur. De Festis vero trium Lectionum fit tantum Commemoratio juxta Rubricas.

Ad Matutinum. *℥.* Dómine labia mea. **Invitat.** et **Hymnus** ut supra in Rubrica Festi ponitur. 354. Reliqua omnia ut in die Festi, præter Lectiones, et Añas ad Benedictus et Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.

De Domin. infra Octa-

vam, in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut infra ordinatur. 389. Et in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lectionibus de Epistola ad Romanos.

Post Domin. vero continuantur dies Octavæ eodem numero, quo notantur, perinde ac si Domin. non intercessisset. Exempli gratia : Si Dominica venerit in tertia die infra Octavam, prima die post Dominicam Lect. ij. et ij. Nocturni, et Añæ ad Bened. et Magnif. dicentur de tertia die infra Octavam, et sic deinceps de aliis. Lectiones tamen j. Nocturni de Epistola ad Romanos omittuntur, et pro iis sumuntur de Epist. prima ad Corinthios, quæ sequuntur post Domin. et de ea legitur etiam post Octavam usque ad Dominicam sequentem.

SECUNDA DIE

INFRA OCT. EPIPHANIÆ.

In I. Nocturno.

De Epistola ad Romanos. **Lectio j.** Cap. ix.

Erítatem dico in Christo, non mentior : testimónium mihi perhibente conscién-

tia mea in Spíritu sancto : quóniam tristítia mihi magna est, et contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórú, et glória, et testaméntum, et legislátio, et obséquiium, et promissa : quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

R. Tria sunt múnera pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum considéra : et in myrrha, Domínicam sepultúram. **V.** Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnere spécies obtulérunt. — In auro.

Lectio ij.

NON autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ : neque qui semen Abrahamæ, omnes filii : sed

in Isaac vocábitur tibi semen : id est, non qui filii carnis, hi filii Dei : sed qui filii sunt promissionis, æstimántur in sémine. Promissionis enim verbum hoc est : Secúndum hoc tempus véniam : et erit Saræ filius. Non solum autem illa : sed et Rebécca ex uno concúbitu habens, Isaac patris nostri.

R. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí. **V.** Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est Fílius.

Lectio iij.

CUM enim nondum nati fuissent, aut áliquid boni geíssent, aut mali, (ut secúndum electionem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei : Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est : Jacob diléxi, Esau autem odio hábui. Quid ergo dicémus? numquid iniquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit : Miserébor cujus miséreor : et misericórdiam præstábo cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque

curréntis, sed miseréntis est Dei.

R. Reges Tharsis. 357.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. ij. de Epiphania, qui est xxx. de Temp.

Lectio iv.

AD partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus : huic débitum solemnítati sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primitiæ Gén-tium, nos pópulus Gén-tium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórú, stella illis tamquam lingua cœlórum : et nobis ídem Apóstoli, tamquam álii cœli, enarravérunt glóriam Dei.

R. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. **V.** Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v.

Magnum sacraméntum : in præsépi jacébat, et Magos ab Oriénte ducébat : abscondebátur

in stábulo, et agnoscebátur in cœlo : ut ágnitus in cœlo manifestaretur in stábulo, et appellaretur Epiphania dies iste, quod Latíne manifestátio dici potest : simul ejus celsitúdinem humilitatémque comméndans, ut qui in apérto cœlo signis sidereis monstrabátur magnus, in angústo diversório quæsítus invenirétur inválidus, infantilibus in membris natus, infantilibusque pannis involútus, adoraretur a Magis, timerétur a malis.

R. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. **V.** Reges Tharsis et ínsulæ múnere ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúia.

Lectio vj.

TImuit enim eum rex Heródes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cœlo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando superbos reges cunábula terrébant infántis? Quanto consúltius reges, non sicut He-

ródes,interficerequærant, sed sicut Magi, pótius adorare delectentur, jam præsertim eum, qui et ipsam mortem, quam cupiebat inimicus inférre, étiam pro ipsis inimicis ab inimicis sustinuit, eamque in suo corpore occisus occidit. Pie timeant reges ad Patris dexteram jam sedentem, quem rex impius timuit adhuc matris úbera lambentem.

℞. Magi veniunt. 362.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. ij.

CUM natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ

Homilia x. in Evangelia.

Activitate Regis nostri cognita, Herodes ad callida argumenta convertitur: et ne terreno regno privaretur, renuntiari sibi ubi puer inveniatur, postulat. Adorare eum velle se simulat, ut hunc, si inveniri possit, exstinguat. Sed

quanta est humana malitia contra consilium divinitatis? Scriptum quippe est: Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Nam ea, quæ apparuit stella, Magos perducit: natum Regem repèriunt, múnera deferunt: et ne redire ad Herodem debeant, in somnis admonentur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Herodes, invenire non possit. Cujus persona qui alii, quam hypocritæ designantur, qui dum fite quæerunt, invenire Dominum nunquam merentur?

℞. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisi sunt gaudio magno. ✠. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et prociðentes adoraverunt eum. — Videntes.

Lectio viij.

SED inter hæc sciendū, quod Priscillianistæ hæretici nasci unumquemque hominem sub constitutionibus stellarum putant: et hoc in adiutorium sui erroris as-

sument, quod nova stella exiit cum Dominus in carne apparuit: cujus fuisse fatum eamdem, quæ apparuit, stellam putant. Sed si Evangelii verba pensamus, quibus de eadem stella dicitur: Usque dum veniens staret supra, ubi erat puer: dum non puer ad stellam, sed stella ad puerum cucurrit, si dici liceat, non stella fatum pueri, sed fatum stellæ is, qui apparuit, puer fuit.

℞. Videntes stellam Magi, gavisi sunt gaudio magno: * Et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria Matre ejus, et prociðentes adoraverunt eum: * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. ✠. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra ubi erat puer. — Et intrantes. Glória. Et apertis.

Lectio ij.

SED a fidelium cordibus absit, ut aliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hominum solus hic Conditor, qui creavit, administrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hominem

factæ sunt: et si stella fatum hominis dicitur, ipsis suis ministeriis subesse homo perhibetur. Certe cum Jacob de útero egradiens, prioris fratris plantam teneret manu, prior perfecte nequaquam egredi potuit, nisi subsequens inchoasset: et tamen cum uno tempore, eodemque momento utrumque mater fuderit, non una utriusque vitæ qualitas fuit. Te Deum. 20.

Ad Benedictus, Añã. Ab Oriente * venerunt Magi in Bethlehem adorare Dominum: et apertis thesauris suis, pretiosa múnera obtulerunt: aurum, sicut Regi magno; thus sicut Deo vero; myrrham sepulcræ ejus, alleluia.

Ad Magnif. Añã. Videntes stellam Magi, * gavisi sunt gaudio magno: et intrantes domum, obtulerunt Domino aurum, thus, et myrrham, alleluia.

TERTIA DIE.

In I. Nocturno.

De Epistola ad Romanos.

Lectio j.

Cap. xij.

Bsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra

hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitate sensus vestri: ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfecta. Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: et unicuique sicut Deus divisit mensúram fidei.

℞. Tria sunt múnere pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdotem magnum considéra: et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnere species obtulérunt. — In auro.

Lectio ij.

Sicut enim in uno corpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi

unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetiam secúndum ratióem fidei, sive ministérium in ministrádo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortádo, qui tribuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdone, qui miserétur in hilaritáte.

℞. In colúmbæ specie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácu. ℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est Fílius.

Lectio iij.

Dilectio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Caritáte fraternitátis invicem diligéntes: Honóre invicem præveniéntes: Sollicitúdone non pigri: Spíritu fervéntes: Dómino serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióne instántes: Necessitatibus sanctórum comunicántes: Hospitalitátem sectántes. Benedícite

persequéntibus vos: benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: Idípsum invicem sentiéntes: Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℞. Reges Tharsis. 357.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. ij. de Epiphania.

Lectio iv.

QUM tam multi jam nati, atque defuncti essent reges Judæórum, numquid quemquam eórum adorándum Magi quæsiérunt? Non, quia nec quemquam eórum cœlo loquente didicerunt. Verúmtamen, quod prætereúndum non est, hæc Magórum illuminatió magnum testimónium cæcitatís exstitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant.

℞. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Domíni super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v.

Apuđ eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longínquo isti et peregríni púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem miracula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tamquam hómini pepercerunt: quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus natiuitáte fulgéntem, quam solem ejus in morte lugéntem.

℞. Omnes de Saba véniént, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis et insulæ múnere offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúia.

Lectio vj.

JAM vero quod eadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum, ubi erat cum matre Virgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perducere civitátem, se tamen subtráxit, nec eis prorsus apparuit, donec de civitáte, in qua Chri-

stus nasceretur, iidem ipsi interrogarentur Judæi, et ipsi eam secundum divinæ Scripturæ testimoniū nominarent, ipsi dicerent : In Bethlehem Judæ. Sic enim scriptum est : Et tu Bethlehem terra Juda, non es minima in principibus Juda : ex te enim exiet Dux, qui regat populum meum Israel. Quid aliud hic significavit divina providentia, nisi apud Judæos solas divinas litteras remansuras, quibus Gentes instruerentur, illi excæcarentur.

R. Magi veniunt. 362.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. ij.

CUM natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes : Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex Homil. x. in Evangelia.

Magi vero aurum, thus, et myrrham deferunt. Aurum quippe Regi congruit, thus vero in Dei sacrifi-

cium ponitur, myrrha autem mortuorum corpora condiuntur. Eum ergo Magi, quem adorant, etiam mysticis muneribus prædicant : auro Regem, thure Deum, myrrha mortalem. Sunt vero nonnulli hæretici, qui hunc Deum credunt, sed ubique regnare nequâquam credunt. Hi profecto ei thus offerunt, sed offerre etiam aurum nolunt. Et sunt nonnulli, qui hunc Regem existimant, sed Deum negant. Hi videlicet ei aurum offerunt, sed offerre thus nolunt.

R. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat.

* Videntes autem eam, gavisii sunt gaudio magno. **V.** Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. — Videntes.

Lectio vij.

ET sunt nonnulli, qui hunc et Deum et Regem fatentur, sed assumpsisse carnem mortalem negant. Hi nimirum ei aurum et thus offerunt, sed offerre myrrham assumpthæ mortalitatis no-

lunt. Nos itaque nato Domino offeramus aurum, ut hunc ubique regnare fateamur : offeramus thus, ut credamus, quod is qui in tempore apparuit, Deus ante tempora existit : offeramus myrrham, ut eum, quem credimus in sua divinitate impassibilem, credamus etiam in nostra fuisse carne mortalem.

R. Videntes stellam Magi, gavisii sunt gaudio magno : * Et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, et myrrham. **V.** Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra ubi erat puer. — Et intrantes. **Gloria.** Et apertis.

Lectio ij.

Quamvis in auro, thure, et myrrha intelligi et aliud potest. Auro namque sapientia designatur, Salomone attestante, qui ait : Thesaurus desiderabilis requiescit in ore sapientis. Thure autem, quod Deo incenditur, virtus orationis exprimitur, Psalmista testante, qui dicit :

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Per myrrham vero, carnis nostræ mortificatio figuratur. Unde sancta Ecclesia de suis operariis usque ad mortem pro Deo certantibus dicit : Manus meæ distillaverunt myrrham. **Te Deum.** 20.

Ad Bened. Añã. Tria sunt munera, * quæ obtulerunt Magi Domino, aurum, thus, et myrrham, Filio Dei, Regi magno, alleluia.

Ad Magnif. Añã. Lux de luce * apparuisti Christe, cui Magi munera offerunt, alleluia, alleluia, alleluia.

QUARTA DIE.

In I. Nocturno.

De Epistola ad Romanos.

Lectio j.

Cap. xij.

Mnis anima potestibus sublimioribus subdita sit :

Non est enim potestas nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinatæ sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt : nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac :

et habebis laudem ex illa : Dei enim minister est tibi in bonum.

R. Tria sunt munera pretiosa, quae obtulerunt Magi Domino in die ista, et habent in se divina mysteria : * In auro, ut ostendatur Regis potentia : in thure, Sacerdotem magnum considera : et in myrrha, Dominicam sepulturam. **V.** Salutis nostrae auctorem Magi venerati sunt in cunabulis, et de thesauris suis mysticas ei munerum species obtulerunt. — In auro.

Lectio ij.

SI autem malum feceris, time : non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est : vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitate subditi estote non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim et tributa praestatis : ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Reddite ergo omnibus debita : cui tributum, tributum : cui vectigal, vectigal : cui timorem, timorem : cui honorem, honorem.

R. In columbae specie Spiritus sanctus visus est,

Paterna vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. **V.** Coeli aperti sunt super eum, et vox Patris intonuit. — Hic.

Lectio iij.

Remini quidquam de beatis, nisi ut invicem diligatis : qui enim diligit proximum, legem implevit. Nam, Non adulerabis, Non occides, Non furaberis, Non falsum testimonium dices, Non concupisces : et si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur : Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio.

R. Reges Tharsis. 357.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papae.

Serm. j. de Epiphania.

Lectio iij.

Celebrato proximo die, quo intemerata virginitas humani generis edidit Salvatore, Epiphaniae nobis, dilectissimi, veneranda festivitas dat perseverantiam gaudiorum : ut inter cognatarum solemnitatum vicina sacramenta, exultationis vigor et fer-

vor fidei non tepescat. Ad omnium enim hominum spectat salutem, quod infantia mediatoris Dei et hominum, jam universo declarabatur mundo, cum adhuc exiguo detineretur oppidulo.

R. Illuminare, illuminare Jerusalem, quia venit lux tua : * Et gloria Domini super te orta est. **V.** Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. — Et gloria.

Lectio v.

Quamvis enim Israeliticam gentem, et ipsius gentis unam familiam delegisset, de qua naturam universae humanitatis assumeret : noluit tamen intra maternae habitacionis angustias ortus sui latere primordia : sed mox ab omnibus voluit agnoscisci, qui dignatus est pro omnibus nasci. Tribus igitur Magis in regione Orientis stella novae claritatis apparuit, quae illustrior ceteris, pulchriorque sideribus, facile in se intuendum oculos animosque converteret : ut confestim adverteretur, non esse otiosum, quod tam insolitum videbatur.

R. Omnes de Saba ve-

nient, aurum et thus deferentes, et laudem Domino annuntiantes, * Alleluia, alleluia, alleluia. **V.** Reges Tharsis et insulae murena offerent, reges Arabum et Saba dona adducent. — Alleluia.

Lectio vij.

Dedit ergo aspicientibus intellectum, qui praestitit signum : et quod fecit intelligi, fecit inquiri, et se inveniendum obtulit requisitus. Sequuntur tres viri superni luminis ductum, et praevis fulgoris indicium intenta contemplacione comitantes, ad agnitionem veritatis, gratiae splendore ducuntur : qui humano sensu significatum sibi Regis ortum aestimaverunt in civitate regia esse quaerendum. Sed qui servi susceperat formam, et non iudicare venerat, sed iudicari, Bethlehem praelégit nativitati, Jerosolymam passioni.

R. Magi veniunt. 362.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij.

Cap. ij.

CUM natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis,

ecce Magi ad Oriente venērunt Jerosólymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex Homilia x. in Evang.

Agnum vero nobis aliquid Magi innuunt, quod in regionem suam per aliam viam revertuntur. In eo namque quod admóniti faciunt, nobis profecto insinuant, quid faciamus. Régio quippe nostra paradus est: ad quam, Jesu cógno, redire per viam, qua vénimus, prohibémur. A regione etenim nostra superbiendo, inobediendo, visibília sequendo, cibum vétitum gustando discéssimus: sed ad eam necesse est, ut flendo, obediendo, visibília contemnendo, atque appetitum carnis refrenando redeamus.

℞. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecédabat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisunt gaudium magno. ℞. Et intrantes domum, invenērunt puerum cum María matre ejus, et proci-

dentes adoraverunt eum. — Videntes.

Lectio viij.

PER aliam ergo viam ad regionem nostram regrédimur: quóniam qui a paradisi gaudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necesse est, fratres caríssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante oculos cordis, hinc culpas óperis, illinc júdicium extrémæ districtiónis. Pensémus, quam districtus júdex véniat, qui júdicium minátur, et latet: terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet: et idcirco venire cítius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

℞. Videntes stellam Magi, gavisí sunt gáudio magno: * Et intrantes domum invenērunt puerum cum María matre ejus, et procidentes adoraverunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulērunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. ℞. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecédabat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et in-

trantes. Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

Puniámus fléribus culpas, et cum Psalmistæ voce, præveniámus faciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est júdex, qui dixit: Væ vobis, qui ridétis nunc; quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait: Risus dolóri miscébitur: et, Extréma gáudii luctus occupat. Hinc iterum dicit: Risum deputávi errórem, et gáudio dixi, Quid frustra deciperis? Hinc rursus ait: Cor sapiéntium ubi tristítia est: et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus: 20.

Ad Benedictus Añã. Vidimus stellam ejus * in Oriente, et vénimus cum muneribus adoráre Dóminum.

Ad Magnif. Añã. Interrogábat * Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vidimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

In I. Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. Cap. xiv.

Infirmum autem in fide assúmte, non in disceptatióibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre omnia: qui autem infirmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat: et qui non mandúcat, manducántem non júdicet: Deus enim illum assúpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénium servum? Dómino suo stat, aut cecidit: stabit autem: potens est enim Deus statuere illum.

℞. Tria sunt múnera pretiósã, quæ obtulērunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum considéra: et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℞. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei munerum species obtulērunt. — In auro.

Lectio ij.

NAM álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquisque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit : Et qui mandúcat, Dómino mandúcat : grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vivimus, sive mórimur, Dómini sumus.

R. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácuí. **V.** Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iij.

IN hoc enim Christus mórtuus est, et resurrexit : ut et mortuórum et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim : Vivo ego,

mihi flectétur omne genu : et omnis lingua confitétur Deo. Itaque unusquisque nostrum pro se ratió-nem reddet Deo. Non ergo ámplius ínvicem judicémus.

R. Reges Tharsis. 357.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Episcopi.

Homil. j. de Epiphania.

Lectio ív.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patrénæ traditiónis instrúimur, múltiplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce a Géntibus adorátum ; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertísse ; vel suscepto a Joánnē baptísmate, consecrásse fluénta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptistam.

R. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. **V.** Et ambulábunt Gentes in lúmine ortus tui. — Et glória.

Lectio v.

SED quid potíssimum præsénti hoc factum sit die, nóverit ipse qui

fecit : nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod eum fulgentiórís stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órđine in vina mutátæ, novi nobis póculi praelibátum est sacraméntum. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptismi salutáre nobis munus est dedicátum.

R. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. **V.** Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúia.

Lectio vj.

OPórtet itaque nos, fratres, ad honórem Salvatórís nostri, cujus nativitátem débíta nuper cum exsultatióne transégimus, omni cum devotióne étiam virtútum ejus celebráre natálem. Et quam recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánium uno

Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergo miracula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenus invisibilis ejus divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

R. Magi véniunt. 362.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. ij.

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte vénérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. i. Comm. in cap. ij. Matthæi.

Idimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusió-nem Judæórum, ut nativitátem Christi a Géntibus disce-rent, óritur in Oriénte stella ; quam futúram, Bá-laam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis in-